

GAZETA TRANSILVANIEI

Apare în fiecare zi de lucru.

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe an 24 cor., pe 1/2 an 12 cor., pe 1/4 an 6 cor. Pentru România şi străinătate pe an 40 franci, pe 1/2 an 20 franci, pe 1/4 an 10 franci.

REDACTIA,
TIPOGRAFIA ŞI ADMINISTRAȚIA:
BRAŞOV, PIAȚA MARE Nr. 30.
Telefon: Nr. 226.

Pentru Braşov cu dusul acasă pe an 24 coroane. Fără dus acasă pe an 20 coroane, pe 1/2 an 10 coroane, pe 1/4 an 5 coroane. Un număr 10 bani. Insetate: un şir petiu 20 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif şi învoială. — Reclame pe pagina a 3-a un şir 20 bani.

Poşta şi telegraful.

Lucruri atât de banale!
Şi nu numai cetitorului, care vede scriindu-se despre ele, ci şi nouă, celor cari ne simţim îndemnaţi să scriem, ni se par cu totul banale. Adecă ce s-ar putea scrie despre poştă şi telegraf, decât că plăteşti taxa, şi poştă îţi trimite scrisoarea ori telegrama? Ori doară poate avea totuşi şi acest ram al administraţiei publice o latură politică, pe care presa are datoria să o lumineze? Se va vedea îndată.

Stabilim mai întâi marea deosebire, ce există între felurile instituţiilor, prin cari se susţine statul: Altul este spiritul conducător în justiţie, armată şi în învăţământul public, altul în instituţia căilor ferate şi în cea a poştii şi telegrafului. Acelea au în vedere asigurarea bunelor relaţii între cetăţeni şi asigurarea progresului cultural al ţării — interese, cari atrag în cercul lor şi pe cel din urmă cetăţean ca şi pe cel dintâi ministru —; cestelalte au un pronunţat caracter de interes particular, întrucât doar căile ferate servesc numai pe cele călătoreşte, iar poştă numai pe cel ce trimite scrisori şi pachete.

Iustiţia, armata şi învăţământul public se vor susţine din partea statului chiar contra dorinţii cetăţenilor şi contra dorinţii şcolarilor, cari ar fi buni-bucuroşi să nu-i mai silească nimeni la învăţatură. Existenţa poştii şi telegrafului este însă condiţionată direct de ceie le cer serviciile, plătiind pentru ele. Cu toate că aceste două instituţiuni au ajuns astăzi în mâna şi-n puterea statului, ele nu se întregin din suma generală a dăjdiilor plătite de cetăţeni, ci pentru serviciile lor trebuie să plăteşti o dajdie deosebită, preţul biletului de tren şi taxele mărcilor de scrisori.

De aceea, ori cât ar încerca statul să salveze şi pe seama poştii şi căilor ferate atribuţele onorabile ale altor instituţiuni de stat, prin însuş organizarea lor, ele se desvălesc şi se arată, că sunt nu-

mai nişte întreprinderi negustoreşti. Din momentul, când statul n-ar mai avea şansa de câştig, el nu le-ar mai susţine şi de-ar putea găsi în acel moment un cumpărător — fie şi o societate pe acţii americană — el le-ar ceda de sigur acesteia.

În definitiv deci relaţiunea între cetăţean şi poştă nu este alta decât aceea, pe care o poate descoperi un jurist rece şi obiectiv, ori un neguţător, care în ori ce împrejurări îşi vinde nu numai marfa ci şi munca: „plăteşti — eşti servit“. Căci dac'ar fi altcum, dacă poştă şi telegraful ar fi instituţii curate de stat, menite deci a apăra numai interesele cetăţenilor propriului stat — gândiţi-vă la armată! — atunci ar putea ea servi aici în Ungaria pe oricare Român, din România, ori pe un cetăţean al Angliei, Francei, Japoniei? Dacă poştă n-ar fi o simplă negustorie, ce se face direct prin stat, ea ar trebui să refuze oricărui străin orice serviciu!

Opuneţi acestor constatări acest singur caz: un ucigaş dela noi, din Ungaria, unde există încă pedeapsa cu moarte, ar declara judecătorului, că el voieşte să fie dus în România înaintea unui judecător de acolo, care să-l judece; fiind-că ştie, că în România nu există pedeapsa cu moarte. Ori alt caz: Inchipuiţi-vă, că d-l A. C. Cuza ar fi cerut, ca procesul de calomnie ce l-a intentat contra lui Socor-leben, să fie judecat înaintea unor juraţi români dela noi. S-ar fi învoit oare Socor-leben? Atunci studenţii ce-i drept n-ar mai fi manifestat, ori ar fi manifestat altcum.

Prin urmare vedeţi, ce deosebire enormă există între un fel de instituţiuni de stat (cum este justiţia, armata) şi celălalt fel, (cum este şi poştă).

Din consideraţiile acestea rezultă singura concluzie logică: Atunci, când statul influenţează viaţa cetăţenilor săi prin instituţiunile sale curate, el are dreptul să o înrăurească după ideile, după

planurile, pe cari conducătorii statului le cred-a fi cele mai potrivite; — dar atunci, când el pune la dispoziţia cetăţenilor săi instituţiuni, menite a uşura comunicaţia, cari instituţiuni lucrează cu „profit“ şi „pierdere“, întocmai ca ori-care altă întreprindere comercială, statul trebuie să aibă în vedere în rândun-tăi interesul cetăţeanului, care plăteşte deosebit serviciul, ce i-se face.

În momentul, când statul nu ţine cont de această stare de lucruri, intrăm în raporturile de drept, în cari se găseşte cel mai tare faţă de cel mai slab. În momentul când statul nu mai serveşte pe cetăţeni (pr'n poştă sa, de exemplu) așa, cum această voiesc să fie servii, instituţia de stat este murdărită, este jidovită. Şi când conducătorii unui stat ajung să folosească astfel de instituţiuni numai în folosul unui restrâns număr de cetăţeni, atunci ori-cine are dreptul să arunce puterea de stat epitetul urât de »uzurpatoare«. Din acest moment, când incongruenţa între interesele cetăţenilor, — păgubiţi conştiinţă din partea unei instituţii de stat, ai cărui cetăţeni sunt şi ei, — şi interesele absolutiste ale conducătorilor statului produc în sufletul atâtor locuitori ai ţării o nemulţumire insuportabilă, în clipa aceasta instituţia de stat nu mai are nici un rost şi ea ar trebui înlocuită cu întreprinderi de caracter curat particular şi negustoresc!!

Intr-o astfel de situaţiune am ajuns şi noi Românii în statul nostru. Şi suntem de-o irascibilitate fără seamăn, când vedem, că plătim în poştă ce ne serveşte pe o slujnică, care e cea mai mare duşmană a stăpânului, şi care refuză consecvent să facă ceea-ce i se cere.

Dacă n-ar fi aceasta diagnoza situaţiunii, create nouă de oligarhii maghiari, nu ni-am putea explica efectul „promptelor şi sigurelor servicii ale poştii ungureşti“, care nu ne-aduce însă nici un ziar din România, pe care doar îl plătim şi plătim şi taxele poştale pentru el.

Iar efectul acesta — dezas-

truos pentru noi — este, că abia mai vezi ici-colo pe câte-o scrisoare o adresă românească. Toată lumea se teme, că poştă ungurească nu-i va aduce scrisoarea la destinaţie, dacă nu va scrie numele comunei ungureşte. Se teme, că se va întâmpla acelaş lucru, chiar dacă adaugă, numai în parenteze, lângă numirea ungurească a localităţii şi cea românească!! După ce el plăteşte atâta cât i-s-a cerut! Şi plăteşte pentruca poştă să-i ducă scrisoarea așa, cum el vrea să o scrie, căci doar plăteşte, şi cu banul tău în toată lumea ar fi să ai drept să faci ce vrei tu, nu celălalt, pe care îl plăteşti.

Iar telegramele româneşti? Corbi albi! Toţi Românii trimet telegrame cu text unguresc. Acesta în sfârşit ar fi un fapt, care ne interesează mai puţin. Dar cu atât mai mult ne interesează motivul, care-i face să formuleze telegrama în ungureşte. Motivul ar fi, că telegrafistul intenţionat telegrafiază rău, ca să te silească altădată să telegrafiezi ungureşte. Aceasta-i adevărat. Căci într-o telegramă, subscrisă de mine, Ion Socoloşan, mi-am văzut numele telegrafiat ungureşte astfel: Junngs Salamon! Fireşte că adresatul n-a ştiut cine-i telegrafiasse felicitările de nuntă.

Dar oare apucăturile acestea neomeneşti pot să fie un motiv pentru noi, de-a renunţa la limba noastră în formularea telegramelor şi la întrebunţarea numelor româneşti de localităţi pe lângă cele oficiale? Dar bine; aceasta ar însemna să-i întărim pe panglicarii noştri politici în credinţa, că poştă şi telegraful lor încă sânt o instituţie potrivită pentru maghiarizare!

Să fi pierdut noi într'adevăr din energia de rezistenţă, pe care am dovedit-o totdeauna până acum? Şi oare câte-va procese intentate Poştii ungureşti în cazuri în cari sânt în joc interese materiale — comande, contracte, întilniri, boale, etc., etc., nu ar aduce-o oare la rezon? Şi nu am ridica oare prin comunicarea în

presă a câtorva cazuri, în cari noi am câştigat, încrederea publicului românesc în drepturile limbei noastre, pe care avem datoria să o apărăm pe toate terenurile de manifestare ale vieţii româneşti din statul acesta, din care o parte va trebui să facem să fie şi să rămână pe veci a noastră, românească?

Recrutări excepţionale. Ziarul »Zeit« din Viena scrie, că, deşi recrutările principale vor fi amânate, totuşi se vor începe recrutări excepţionale în lunile Martie şi Aprilie. Conform ordinaţiunii, ce a dat-o ministerul de războiu, la aceste recrutări se pot înştiinţa la organele administrative acela, cari sunt obligaţi pe anul acesta la recrutare, dar nu vor putea să se prezinte din anumite cauze (d. e. călătorie în străinătate etc.) la recrutarea principală, al cărui termen acum nu se poate şti. Autorităţile administrative au să hotărăască, cari din cei înştiinţaţi pot fi admişi la recrutările aceste excepţionale.

Dreptul electoral. »N. Fr. Presse« din Viena publică un articol senzaţional, în care se spune, că chestia dreptului electoral nu e pusă pe planul al doilea în programul guvernului. Apoi accentuează, că divergenţele în chestia aceasta între guvern şi opoziţie nu sunt așa mari, cum în general se crede. Numai în privinţa numărului contemplat al alegătorilor există o diferenţă de păreri. Khuen vrea un număr mai mic de alegători, Iusth unul mai mare. În alte privinţe părerile celor două tabere se apropie şi nu va fi greu a afla o bază comună de înţelegere.

Unele ziare maghiare, cum e d. e. »Magy. Hirl.« desmint aceasta ştire şi spun, că e curat fantazistă.

Din camerele române. În cameră s'a început dezbateroa proiectului pentru încurajarea industriei naţionale.

În senat s'a depus proiectul de lege, prin care se modifică art. 55 din legea tocmelilor agricole, precum şi proiectul pentru facerea recensământului populaţiunii.

Din viaţa altora.

De V. E. Moldovan.

Am plecat din Cleveland, cu trenul electric, la o fermă apropiată, să cumpăr vin.

Trăsura fermierului aştepta la staţie, de unde servitorul a luat-o pe un drum îngust, pe lângă podgorii.

Peste un sfert de ceas am sosit. De-o parte întinderea arginţie a lacului Erie, de altă parte verdele închis al pădurilor.

În gura pădurii, spre lac, împrejmuită cu viţele de vie, casa fermierului curată şi largă, cu priveliştea unui tral împăcat cu soartea.

Nici mare, nici mică, ea seamănă cu o casă de pădurar. La spate un fond de pădure, la stânga şuri, hambare, în dreapta pajiste iar în faţă întinderea de vii, cu viţe mari, bătrâne, legate de stâlpi groşi şi întinse pe sârme.

Struguri mari, deplini se coceau în razele soarelui.

M'am aşezat pe o laviţă, la umbră, iar servitorul a sunat de trei ori din toaca de fier, înştiinţând stăpânul despre sosirea noastră.

Peste câteva clipe apare fermierul.

Poartă pălărie lată, haine verzi, cizme à la Napoleon şi barbă albă, cioc. Niţel plecat de spate, dar păşeşte volniceşte.

El dă bineţe, îmi strânge mâna, apoi intrăm. Mă lasă singur câteva minute iar peste un sfert de ceas suntem la masa aşternută.

În cursul mesiei ne-am înţeles despre ataceri, iar când au sfârşit m'a dus la o masă mică, umbrită bine, în gura pădurii.

— Iar acum bem vin! zice el, liniştit, ca a poruncă.

Un servitor aduce vinul în cană şi două pahare, prea mari pentru vin, prea mici pentru apă.

Vestitul vin de Ohio spumegă în pahar, bătrânul închină, apoi îl duce la buze. Eu sorbind îl urmăresc, să nu beau nici mai mult, nici mai puţin decât el. Dar pilda e bună. Fundul paharului poate să se usuce în câteva clipe.

Mi-am cunoscut omul. Lui îi place vinul, prin urmare e om bun.

Îi place să-l goalească de-odată, prin urmare nu-i pare rău dac'ă îl bea şi altul ca el.

— Aşa! — zice el mulţumit. — Acum să-mi spui ce fel de neam de om eşti! Că nu eşti American. Văd.

Şi până când îi răspund, el umple paharele.

Pe urmă zice zimbînd: Mie îmi place vinul. Mi-a plăcut totdeauna! — Apoi închină. Până în fund. Eu îl urmez. El umple din nou.

— Aşa dragul meu! — zice bătrânul. — Sunt vesel că mi-ai venit. Singur nu beau, dar când îmi vine cineva, îmi place să închin în sănătatea lui. Dumneata eşti tânăr, nu vei fi pricepând cu temei, rostul vinului. Zic unii că e rău să bei. Da, e rău, dacă bei ca să te îmbeţi.

Dar dacă bei vinul cu evlavie, cu «stimă», dac'ăl bei ca să-ţi îmbujorezi prezentul, dac'ăl bei ca să porneşti cu el maşinaria gândirii, spre a dăpăna amintirile vieţii tale, frumoasă, urată, cum a fost, cu un cuvânt, dacă şti să înţelegi farmecul lui sfânt, nu-ţi rămâne decât să te miri că omenimea a desflinţat cultul vinului.

Dumneata zimbeshii! Cu toate acestea, n'avem sîta în lume, decât dragostea şi vinul. Dar dragostea te înşală adese, ba aproape în totdeauna. Vinul îţi rămâne prieten însă te şi mîngăie la toate supărăriile.

Eu nu spun să te îmbeţi. Să bei numai ca să te înveseleşti. În viaţă te ajung atît de multe supărări, încât te pătrunde desneşdejdea.

Dar vinul are darul, că înviorîndu-te, el te scoate dintr-o săritură din ţara moroasă a desneşdejdi, în lumea viorie a veseliei. Apoi mai bei un pahar. Întineresti de ei şi te cuprind amintirile. Şi ele te înduioşează, dar duioşia asta nu doare, căci îi tîmpeşte vinul ghimpilor. Duioşia asta e dulce şi îţi place s'o suferi.

Acelăşi lucru trist, dacă ţi-l amintesti altădată, îţi încreţeşti fruntea, te faci moros şi suferi.

Dar prin vraja vinului, acum îţi picură câteva lacrimi, şi-ţi face bine. E numai duioşia dulce a mîngăierii. Parecă un prietin te-ar mîngăia cu vorbe atît de frumoase, încât te podidesc lacrimile.

Şi, să crezi, tinere, tot omul, să fi avut soartea cât de bună, are amintiri cari îl năpădesc cu umbrele părerilor de rău.

Aşa că mă pricepi? Îţi citesc în ochi. Te mustră ceva? Nu-i aşa?

— Da! Dorul de ţară! I-am zis eu.

— Dorul de ţară! Da, şi eu îl mai simt. Nici eu nu sînt născut pe-aci. Dar nu e numai dorul de ţară. E dorul zilelor trecute. Că dac'ă te-ai întoarce, ai vedea cât de goală e viaţa acum. Chiar în ţara pe care o doreşti, de oarece numai pămîntul e acelaş, iar zilele sînt altele.

Doreşti acele văi, acele locuri, pentru amintirea zilelor ce le-ai trăit acolo. Oare, ce aşi afla eu, să mă întorc în Corsica? Nimic, decât munţii cari au fost martori copilăriei mele. Eu sînt Corsican. Crezi că mi dor de Corsica? Da, mi-e dor, într'adevăr, dar ştiu că m'aşi prea mira de slăbiciunea asta, când m'aşi întoarce. Că n'asi afla poate pe nimeni din cei vechi şi aproape nimic din cele vechi.

— Ai venit de mult? Îi zic eu, când contenise, ca să umple de nou.

— Da! Sunt vre-o patruzeci de ani de când am plecat. Atunci eram de douăzeci. Dar zece ani am trăit pe mare. Da, pe vapoarele de marfă, ca simplu matroz

Zece ani am fost matroz, înţelegi? Eu, care am fost crescut din părinţi cu ceva avere, la şcolile înalte din Paris? Te miri? O da!

Ce ai spune însă, dacă ai cunoaşte povestea întâmplărilor cari m'au adus atît de departe?

Vei crede că îţi spun un roman.

Da, şi mie îmi vine adeseori să cred că e un roman din povestea tîneretelor mele. Numai durerea din suflet mă face să-mi amintesc că de fapt eu sînt eroul tragic din acel roman adevărat. Ce crezi d-ta, de flori de măr îţi părăseşte un tânăr eu şcoală şi cu avere, ţara

Un epilog.

E cunoscută lupta înălțătoare, pe care au dus-o Românii din ambele cercuri ale Făgărașului la alegerile dietale din anul 1910 pentru a scoate biruitori pe candidații naționali.

În cercul Arpașului, pe care Dr. Nicolae Șerban cu un gest nobil și demn l-a predat d-nului Alex. Vaida, Românii s-au luptat cu admirabilă bărbăție în potruva puterii adversare, reprezentate prin candidatul guvernamental, renegatul Urdea. Și lupta lor a avut succes, căci Dr. Vaida a învins cu unimitoarea majoritate de voturi.

Dacă în cercul Arpașului lupta a fost hotărâtă, înălțătoare și entuziasă, apoi în cercul Făgărașului putem zice, că lupta alegătorilor Români, pentru a scoate biruitor steagul național, a fost mai mult decât eroică. Persoana d-nului Dr. Șerban a avut darul, ca să scoremonească în sufletele alegătorilor făgărașeni toate simpatii acestora și să-i determine pentru a intra cu entuziasm în vârtejul alegerilor punând la o parte și uitând toate prejudecățile și toate patimile din trecut, pentru ca să ducă la îndeplinire scopul cel mare: alegerea lui Dr. Șerban de deputat.

Răpiți alegătorii făgărașeni de farmecul înălțător al scopului, în slujba căruia se pusese, și purtați în drumul lor de credințe și nădejdi într-un viitor mai bun, au desfidat cu hotărâre toate șicanările administrației, toate neajunsurile, pe cari le-au întâmpinat și pe cari mai aveau să le întâmpine în viitor. Pătrunși toți de adânc în slujba de luptă, singurul chemat, ca să creze în statul ungar o situație mai tolerabilă pentru vasta masă a poporului de rând.

Zile de-a rândul și săptămâni a cutreerat cercul Dr. Șerban trezind entuziasm în suflete, întărind alipirea față de el, ca reprezentant al partidului nostru național și tălmăcind alegătorilor programul nostru de luptă, singurul chemat, ca să creze în statul ungar o situație mai tolerabilă pentru vasta masă a poporului de rând.

Alegătorii, ca demni urmași ai strămoșilor de pe vremurile, când Făgărașul era socotit ca o cetate de apărare a intereselor mari românești, au înțeles, vezi bine, spusele D-rului Șerban și s-au conformat întocmai, căci înțelegeau ei, că în programul desfășurat de candidatul național e țesută întreagă povestea rostului lor și că numai împlinind acsiomele depuse în acest program, vor putea să-și mai ușureze într-o câtva soartea ticăloasă. Iar această înțelegere n-a putut fi zdruncinată nici de făg-

duiile, nici de momelile și nici de amenințările candidatului ungar guvernamental, precum și a tuturor acelor, cari aveau chemarea și datorința, ca să-l scoată biruitor.

La alegere, se știe, Românii au ținut să-și tălmăcească în faptă credința lor și cu o însuflețire rară au ales de deputat pe candidatul lor național Dr. Nicolae Șerban.

Ținuta demnă a alegătorilor Români a provocat însă o nemotivată revoltă în șirurile adversarilor. Aceștia afară de represaliile, pe cari le dedea mâna să le facă, au căutat să calomnieze pe alegătorii și în deosebi pe Dr. Șerban cu cele mai revoltătoare acuze. Între altele un oarecare patriot neofit scria în Nrul dela 2 Iulie 1910 al ziarului „Az Ujság”, că Dr. Șerban ar fi spus între altele în decursul turneului său electoral: „că România va năvăli cu armată în Ungaria, că Ungurii confiscă averea bisericilor, limba liturgică și a școalelor, reintroduc vechiul sistem iobăgesc și toate sarcinile publice au să le poarte numai Românii”.

Bine înțeles, că în fața astorfel de acuze Dr. Șerban în revolta sa îndreptățită a trebuit să răspundă însinuatorilor din tufă în mod demn, așa cum se cuvenea unui om, care reprezenta un program inescapabil din punct de vedere politic și social și care purta o luptă ideală cu mijloacele cele mai curate. Și nu e de mirat, dacă în vreme ce la Mărgineni trosneau pocniri de pușcă, sub țara cărora cădeau atâți Români — vorba era mai agitată iară scrisul mai apăsător. Psihologicește e justificabil ca în decursul unei campanii electorale să se afirme cu mai pronunțată îndărărire credințele părților și e fără îndoială nenatural și ilegal ca pentru aceste afirmări de credințe să fie trasă o parte sau cealaltă la răspundere.

Ne miră deci, că alegătorii Români din comitatul Făgărașului și îndeosebi deputatul lor Dr. Șerban a fost de atâtea ori tras în judecată pentru fapte, cari au fost un simplu efect și ecou al agitațiilor electorale.

Drept aceea găsim că sentința adusă la 6 Ianuarie de curtea cu jurați din Târgul-Murășului vatămă adânc dreptatea materială și nu confirmă nici libertatea de presă așa de mult trâmbitată din partea guvernărilor acestei țări. Socotim, că și noi Românii avem drept ca în vremea alegerilor electorale să desfășurăm steagul nostru și să luptăm cu îndoită energie pentru biruința principiilor noastre. În consecință ori ce tendință de a combate pe adversari cari lucră cu ilegalități și cu acuze calomnioase în potruva noastră, nu poate fi punibilă, de oarece prin o astfel de tendință să intenționează realizarea unui scop, care în repetițe rânduri s'a dovedit că nu stă în

contrazicere cu temelia de existență a statului ungar.

Înșiși conducătorii actuali ai politicii ungare au recunoscut în repetițe rânduri legalitatea pretenziunilor noastre, au recunoscut mai departe că administrația în deosebi se poartă de foarte multe ori ilegal față de naționalități și deci nimenea nu poate afirma că noi n'am avea dreptul, ba chiar datorința de a lupta în potruva astorfel de ilegalități. Și aceasta nu numai în interesul exclusiv al nostru ci chiar și în interesul statului, care fără o administrație și o justiție corectă nu poate fi considerat ca un stat de drept și ca un ocrotitor al popoarelor, cari îl alcătuiesc.

Cunoscând în detail toate neajunsurile administrației noastre socotim că lupta în potruva ei cu scopul direct de a servi statului însuși, nu poate fi decât legală. Avem deci convingerea că sentința juriului dela Târgul-Murășului nu congruiază cu aceste vederi inescapabile din punctul de vedere al legii, al dreptului cetățesc și al dreptății materiale, dinpotrivă ea trezește în sufletul nostru o adâncă intristare și ne sdruncină credința că la noi s'ar respecta dreptul liberei gândiri precum și libertatea de presă. Judecăm toate obiectiv, când afirmăm că sentința, prin care Dr. Șerban e judecat la 5 luni temniță și 9000 coroane pedeapsă în bani este fătul unor vederi, cari nu stau la nivelul ideilor moderne, adoptate astăzi de toată lumea, care se închină cucreditorului curent democratic.

Pacea cu naționalitățile nu prin astfel de sentințe se poate realiza. Dimpotrivă avem convingerea, că astfel de condamnări aduse corifeilor neamului nostru înăsprește numai relațiile dintre guvern și naționalități și tulbură bunaînțelegere dintre neamurile acestei țări.

Sperăm însă că curtea de casație va căuta să repareze greșala juriului din Târgul-Murășului și punându-se pe punctul de vedere al convingerilor noastre obiective înșirate mai sus, va achita pe omul ales cu atâtea jertfe de deputat din partea alegătorilor Făgărașeni. Avem nădejdea, că curtea de casație va feri neamul nostru de această mica decepție și va da dovadă că mai există încă dreptate pe plaiurile acestei țări.

Verdict păcătos.

Ne mai pomenit scandal verdictul Curții cu jurați din Iași în procesul Cuza-Socor! Ne revoltă toată ființa românească și nu aflăm acele cuvinte, prin cari să înfierăm ticăloșiile evreiești și adâncă corupție a conștiinței tuturor «bădrărilor» de dincolo.

Osândit e verdictul rușinos al faimoșilor «12 Români».

Sunt ei convinși, că ilustrul Socor

a urmărit ceva scop științific cu pamphletul lui?

Cred apărătorii, și mai ilustrii, ai lui Socor, «ceiaș lucruri?»

Nu e invederată tendința broșurii pentru oricine are ochi să vadă uneltirile evreiești?

Cu argumente și metode socorești poți distruge pe toți oamenii deștiință. În anumit sens, toată știința e plagiată. Un om de știință primește, prelucră, perfecționează, învățăturile dela înaintași. Treptat se realizează progresul. Nu sare gata, ca Minerva din capul lui Ios. Salturi nu sunt.

Luaiți scrierea unui iurist genial. Toată se întemeiază pe învățăturile și scrierile altora. E propriu numai sistemul de prelucrare. E proprie gândirea. Sunt proprii încheierile.

Luaiți o carte de chimie. Toată e «plagiată» după cărțile altora, cât timp autorul nu are nici o descoperire în chimie. Și totuși cartea lui nu e ca a altora.

Luaiți o scriere matematică. Toată e «plagiată» după alte matematici, cât timp autorul nu a iscodit ceva teoreme speciale. E plagiată începând dela $1 \times 1 = 1$ și până la algebra superioară.

Priviți o locomotivă, care zboară pe linia întinsă. E plagiată și ea, după locomotiva lui Stephenson. Dar nu e alui Stephenson. Și așa mai departe. Considerați ce vă place. De imitații, contrafaceri, plagiaturi, vă isbiți pretutindeni. Dar aceste sunt bazele progresului. Aceste sunt totul.

Vedeți dar cât de alunecoasă e notiunea plagiatului. Când al-de Socor îmi ciupește formula $1 \times 1 = 1$ și mior pune pe două coloane, zicând că am furat-o, răuă lui credință e patentă. Iar uneltirile din rea credință trebuie reprimite prin *oprobriul public*, dacă curțile cu jurați sunt ticăloase.

Geoagiu, 7 Febr. 1912.

Gavr. Todica.

Dela ordinea zilei.

Khuen și tratativele. — Alegerea dela Sic.

Nădejdiile tratativelor lui Khuen din Viena oscilează. Pentru o înțelegere pacifică sunt cease tot mai puțin. Khuen a sosit aseară la Budapesta. Înainte de plecarea din Viena, la 11 oare a. m. a fost primit din nou în audiență la M. Sa. Khuen a raportat M. Sale despre noile puncte de orientare în situație.

Astăzi, Vineri, se ține un consiliu ministerial, după care Khuen va avea un schimb de idei cu căți-va corifei de-ai poziției. Măne Khuen va pleca din nou la Viena și va fi primit în audiență la M. Sa. Se afirmă, că numai după audiența aceasta va trata în merit cu poziția.

Khuen va vorbi și va face declarații numai Marți. Astfel gedița de luni a camerei va fi iarăși formală.

Dintre combinațiile, ce circula remarcăm următoarele: Să crede, că guvernul va abzie, dar se poate ca să li se dea și încredințarea din partea M. Sale. În acest caz va urma dizolvarea camerei.

Deputatul cercului Sic (comitatul Solnoc-Dăbăca), baronul Inczedy Samu

a fost pus sub curatelă. Astfel cercul a devenit vacant și în curând se va face alegerea de deputat pentru cameră. Termenul de alegere nu este fixat încă, dar agitațiile, sau în jargonul electoral: *cortezările*, au început și au luat proporții mari.

Cercul Sicului este și el o anomalie a actualului sistem electoral. Are în total 180 de alegători. E suficient să câștigi 100 de voturi și ești din Sic cu mandatul în potrop. Și «câștigarea» a început. Sunt doi candidați, amândoi din partidul muncii. Candidatul oficios e Hatfaludi Ernő. Celălalt e Dr. Láng Aladár. Acesta din urmă a câștigat pe partea sa majoritatea alegătorilor. Se vede, că «câștigarea» aceasta a mers cam drastic, pe căi coruptive, deoarece în agitațiile electorale s'a amestecat și procurorul, a descins la fața locului, a introdus cercetare și drept urmare au fost puși în arest preventiv 30 de alegători.

Așa să încep și să fac la noi alegerile pentru cameră.

Vrem pace!

Rezoluție

luată în întrunirea preoților gr. or. români din tractul Orăștie la 19 Ianuarie v. 1912.

În ziarele noastre de până acum am fost obișnuiți a ceti preamărirea bărbaților fruntași, cari își expuneau averea și adeseori chiar viața pentru binele și fericirea neamului nostru.

Ziarele noastre până acum ne procurau cea mai aleasă hrană spirituală, îndemnându-ne a ne iubi limba, legea și neamul.

S'a împlinit însă un an de zile, de când avem nefericirea de a asista la cel mai urât spectacol

S'a împlinit anul de când o grupă de bărbați — incontestabili inteligenți — și-au luat asupra sarcina de a ucide moralicește, prin cele mai regretabile mijloace, pe fruntașii neamului nostru, pe cari mai înainte ei înșiși îi preamăreau.

De un an întreg suntem condamnați a ceti în unele ziare ale noastre cele mai scârboase hule și batjocuri la adresa unor bărbați aleși ai noștri.

În fața acestui poveru de batjocuri roii cetitorii am rămas buimăciți, temându-ne că ni s'a apropiat sfârșitul.

Oamenii, pe cari noi eram obișnuiți a-i socoti de cei mai aleși, cei mai cinstiți fii ai poporului nostru, sunt prezentați în cease mai negre culori.

Bărbați, cari și-au sacrificat averea și sănătatea și și-au expus de multeori viața pentru binele și înaintarea poporului nostru, sunt insultați și ridiculizați necontenit.

Ori astfel știm noi Românii să răsplătim faptele bune ale aleșilor noștri?

Nu !! Noi preoții nu ne identificăm cu bătătorii fruntașilor noștri.

Socotim că un ziar nu e proprietatea cutărui redactor responsabil și irezponsabil, ci este proprietatea cetitorilor și susținătorilor și în spiritul acestora trebuie să se redacteze.

Noi preoții formăm majoritatea susținătorilor și cetitorilor de ziare.

Ne-am face și noi părtași la toate păcatele, de cari sufăr unele ziare ale noastre de un an încoace, dacă și mai departe am tăcea și nu ne-am spune și noi cuvântul:

Vrem pace!!

Vrem să înceteze odată acest războiu ucizător de frați!

Pretindem să nu se mai tertelească numele bun al fruntașilor noștri în ziarele, cari ni se trinit nouă.

Pretindem să nu mai încerce nimeni a sădi dubietate în sufletele noastre, față de bărbații aleși ai neamului nostru.

Pretindem, ca ziarele noastre să revină iarăși la vechia lor chemare de a propaga numai ce este bun, nobil și frumos.

Să piară discordia dintre frați! Nu mai suferim, să ne între în casă un ziar — ori care ar fi — care are tendința de a ne dismembra.

Apelăm la toți colegii noștri preoți români, să-și exprime publice regretul și scârba față de goana nemotivată pornită în contra fruntașilor noștri.

Căci pururea adevărată e zisa scripturii: «Bate-voi păstorul și se vor risipi oile».

Octavian Bude m. p. Vasile Necşa m. p. Adam Esarab m. p. Ioan Pascu m. p. Adam Teodor m. p. E. Popovici m. p. Zaharie Tălicea m. p. Vasiliu Botan m. p. Ioan Olar m. p. Ioan Cotruș m. p. Dionisiu Bobei m. p. Traian Mihăilă m. p. Andrei Truta m. p. Iosif Dumitru m. p. Nicolau Andrei m. p. Ioan Romoșan m. p. Ioan Tripov m. p.

lui, unde îi erau deschise drumurile spre noroc?

Da, am avut motive și, ca în cele mai multe romane, motivul e și aici dragostea. Veți fi gândind că noi Corsicanii avem altfel de obicei de a isprăvi cu atacurile de dragoste. Un pumnal ajută mai mult, decât îndelungata pribegire prin largul mărilor. Dar eu eram pe atunci un băiat slăbuț, iar în vinele mele era prea puțin din sângele vestit al Corsicanilor.

Dar o să pricepi că nici nu se putea ucid. Că n'aveam pe cine să ucid. S'o altfel pe ea, fiindcă nu mă iubește? — Iubeam prea mult și dragoste cu sila știam că nu se poate.

Iar rivalul meu nu era vinovat, că el nu o iubea. Da! Știam că nu o iubește. Ea era fata unui profesor de liceu. El era funcționar.

Nu trebuie să-ți spun, că era frumoasă. O chema Lucia.

Rivalul meu era un om simplu și stricat. N'avea părinți și prăpădie o avere. N'avea nici un talent, nici o simțire, nici un ideal. Nici frumos nu era. Și își făcea joc de Lucia.

Dar fata îi sorbea din ochi. Iar pentru mine, care o iubeam cu simțimintele cele mai curate, n'avea nici o privire, nici un cuvânt.

De ce să-ți povestesc toate amănuntele? Întru nimic nu se deosebesc de cele obișnuite.

Au trecut doi ani de sbucium, de iluzii și desiluzii, de nădejdi și disperare.

Tatăl meu a rămas văduv și umbra sa se însoare de nou. Simțeam că sunt o povară la casă. Lumea aștepta ca el să-și însoare ficiorul și el umbra însuși să se mai însore.

În sfârșit eu am înțeles situația. Iar când rivalul meu s'a logodit cu Lucia, pentru averea ei, nu prea mare, m'a cuprins așa un dor de ducă.

Pentru noi,ăștia crescuți pe maluri de mare, apa are o vraje neînțeleasă. Parcă te cheamă să pleci.

Am cerut dela tata bani pentru o călătorie mai lungă. El mi-a scrisă-mi pun pofta în cui și să intru în vre-o slujbă. O! Ei putea să vorbească așa. — Dar eu?

Zi cu zi creștea durerea mea și simțeam că treze să o uit, plecând departe.

Și ce crezi că am făcut? Am plecat fără nici un ban. Am schimbat îmbrăcămintea, m'am dus în port și m'am rugat de un căpitan de vapor să mă primească de matroz.

El m'a primit cu milă, fiindcă eram

slab și palid. În sfârșit, ce-l păsa lui, dacă eu voiam cu tot dinadinsul? Nu uit nici odată ziua plecării. Am plecat cu vaporul gol, după cereale, în Egipt, pe cari aveau să le ducem la Hamburg. Eu căram cărbuni. M'am furișat pe bord, să mai privesc încă odată insula noastră, cum se pierdea în zare.

Salut...! Salut... am șoptit abea și m'a podidit plânsul. Simțeam că se frânge ceva în mine!

— Ce-i cu tine, băiete? Imi strigă pilotul. Să-ți vezi de lucru!

Și eu, de teamă să nu mă dea din slujbă la cel dinăun port, am coborât buimăcit în adâncul vaporului.

În două săptămâni am plecat și din Alexandria. Peste patru săptămâni eram în Hamburg.

Aici am înțeles că ne vom întoarce în Corsica. Am tresărit și am avut clipe de slăbiciune. Începeam să mă îndemn însumi și să mă întorc.

Dar firea încăpăținată a celor slabi m'a făcut să resist. Am fugit de pe vapor și am stat ascuns, până când a plecat. Apoi am stat două luni în Hamburg, pe strade. Cu multă greutate am aflat un loc pe un vapor de marfă, care mergea în Balcani și de acolo spre Indii. Eram tot la cărbuni.

La început am suferit mult, am

fast bolnav, dar pe urmă m'am deprins.

După un an de drum pe ape, eram supraveghetor. Am călătorit în toate părțile lumii și-mi adunam și ceva parale. Eram msi inteligent decât ceia-lți matrozii și melancolia ce mă stăpânea mereu, îmi câștiga prietenii și mila.

Aerul, munca, m'au întărit. Peste doi ani m'ar fi cunoscut nimenea. În portul de matroz, cu mustețele rase, cu favoritele mari, cu luleaua în gură, eram ca toți ceilalți și prea puțin ca un corsican, crescut pe uscat.

Muceam zece ceasuri, iar când aveam răgaz, îmi petreceam timpul pe bord cu luleaua în gură și cu amintirile. Îndrăgiseam marea, cu murmurul ei somnuros, cu hotarele largi, nevăzute.

Luptam cu furtuna și adese mă gândeam: de s'ar potoli și furtuna din suflet atât de curând, ca furtuna de pe mare. În sfârșit ce senzații mai are un matroz? Ajungând în port eu nu mergeam cu ceilalți prin oraș, prin birturi. Stăteam pe țarm și priveam marea. Iar vremea trecea și cu ea se duceau și iluziile și desiluziile.

Mă cuprindea adese dorul de țară, dar îmi făcea plăcere să mă chinuiesc însumi, ocolind prilejul de a o revede. (Finea va urma).

24 Ianuarie.

Memorabila zi de 24 Ianuarie v. in care s-a facut unirea celor doua principate romane...

In Bucuresti.

In Bucuresti s-au aranjat serbari in scoale si la diferite institutii. Remarcam din ele:

Serbarea Liceului la Ateneu, cu cantari, recitari etc. D-l Pârvan profesor a tinut o interesanta conferinta...

Societatea >Tinerimea Rom.< a serbat la Ateneu. A vorbit cu mult succes prezidentul societatii, N. Dumitrescu...

S-a mai sarbatorit aniversarea la azilul orbilor >Regina Elisabeta<, la Teatrul National, la Seminarul central...

In Craiova.

— 25 Ianuarie c.

Ca in toti anii de catva timp incoace, aniversarea acestei mari zile s-a serbat si in anul acesta cu o deosebita solemnitate...

Dimineata la 10 ore, membrii Ligei culturale s-au intrunit la localul Sectiunii, si dupa ce in curte au intins o hora sarbatoareasca...

In deosebite scoli, primare si secundare, s-au intrunit elevii cu profesorilor lor si cu alte persoane din public...

Serata s-a inceput, ca de obicei, cu imnul national, cantat de corul societatii Armonia...

In partea a II-a a seratei, d-na Lucia Braiborescu, dela teatrul national din Craiova...

Pe langa mentiunea alianțelor noastre cu Austro-Ungaria si Italia, politica germana are de scop sa intrețină cu toate puterile raporturi amicale...

Elevele societatii gimnastice Vulturul, dela liceu, si ai gimnaziului Fratii Buzești...

Foarte mult au placut publicului si dansurile nationale, executate de elevele scoalei normale...

Correspondentul.

Pentru „Tribuna“.

Răspuns la o somație.

>Tribuna<, după un vechiu obicei al ei, plasează cu predilecție atacuri și suspiciuni...

Dr. P. L. Știm și noi că „Gazeta Transilvaniei“ încasează de vre-o 5-6 ani bani pentru „fondul ziaristilor“...

Dacă >Tribuna< i-a plăcut să dea d-ului >Dr. P. L.< un răspuns în felul acesta, rezervându-și dreptul de-a amâna...

Ori care ar fi însă motivul acestui atac, noi n-avem ce să tănuim...

In anul, in care ziarul nostru a implinit 70 ani, fericitul proprietar și director al >Gazetei< Dr. Aurel Mureșianu...

Acest fond, deus la filia >Albina<, a fost administrat de fericitul Dr. A. Mureșianu...

Ca dovadă servească următoarea declarație, ce o primim din partea d-nei Mureșianu:

Declarație.

La cererea redacției ziarului >Gazeta Transilvaniei<, constat că >Fondul jubilar< al >Gazetei<, înființat de fericitul meu soț...

Văd, Elena Dr. A. Mureșianu. Această declarațiune, credem, va liniști pe >Tribuna< și pe d-nul >Dr. P. L.<

Deocamdată atâta!

Externe.

Deschiderea >Reichstagului< german. Alaltaeri s'a deschis parlamentul german print'un discurs al tronului...

Politica germană are de scop să întrețină cu toate puterile raporturi amicale bazate pe stima reciprocă...

„Prosperitatea operelor noastre de pace în țară precum și dincolo de mări depinde de forțele noastre; trebuie ca Imperiul german să rămână puternic...“

Discursul Tronului a fost primit cu aplauze, mai cu seamă când a constat situația favorabilă a finanțelor...

Un manifest al regelui Bulgariei. Oficialul publică un manifest, în care Regele Ferdinand mulțumește națiunii pentru sentimentele sale unanime...

ȘTIRI.

— 27 Ianuarie 1912.

Di profesor A. C. Cuza în București. Eri dimineată, a sosit la București d. profesor A. C. Cuza, dela Universitatea din Iași...

D. Cuza era însoțit de d. dr. Șumuleanu. In gară se adunase multă lume, care s'a unit cu studenții manifestând pentru d. profesor Cuza...

Din Ianina (Turcia) primim o interesantă carte ilustrată cu portretele d-lor senator N. Bașaria și dep. doctor Filip Mișă...

In viațelul Ianina domnește o mare liniște. In curând vom avea noi alegeri. Situațiunea în imperiu e delicată, dar grație bunilor patrioți se va liniși.

Câți Sași sunt în Făgăraș? Distr'o corespondență a ziarului <Sieb. D. Tagelhatt> reținem următoarele rânduri: Comunitatea bisericească evanghelică din Făgăraș...

Un necunoscut pentru >Tribuna<. Un oare-care I grec dela >Tribuna< se întreabă că cine-o fi I. Corbu, de iscălește de câtva timp <Crâmpeie>-le din <România>...

Conferențele Asociațiunii în Sibiu. Conferențele aranjate de biroul central se vor reînchepe Duminică în 11 Februarie n. a. c. la orele 5 p. m. în sala festivă a muzeului național...

Punerea sub tutelă a d-nei Toselli. Intre curtea domnitoare saxona și cea austriacă se urmează tratative pentru punerea sub tutelă a doamnei Toselli...

La fondul Episcopului Nicolae Popea pentru masa învățăcelor meseriași al <Reuniunii sodalilor români din Sibiu> au mai dăruit: Laurian Francu, proprietar (Benic) 20 bani...

Răscoală într'o închisoare. Marți s-au răscolat prizonierii internați în închisoarea din Barraux (Franța), distrugând mobilele închisorii și cercând să incendieze zidurile...

Și-a denunțat mama. Jandarmeria din Sătmara a arestat Marția trecută pe servitoarea Gabány Rozsa, care anii trecuți își aruncase în Someș doi copii: unul de 12 și altul de 5 ani...

Concertul reuniunii de cântări dat eri seara în Reduta orașului, a avut un succes strălucit. Un public distins și numeros, între cari și câteva familii streine...

Din Brașov și Țara-Bârsei.

Concertul reuniunii de cântări dat eri seara în Reduta orașului, a avut un succes strălucit. Un public distins și numeros, între cari și câteva familii streine...

Un raport mai amănunțit vom aduce din lipsă de spațiu în nrul viitor.

Honvezi în 13, 14, 21, 22 și 23 Februarie a. c. în Poiană exercițiu de tragere la tir. În aceste zile este oprită comunicarea pe teritoriul Poienii...

Medicil din Țara Bârsii vor avea mâne (Sâmbătă) seara la 6 oare o întrunire în separeul >aurantului< <Transsylvania>, la care sunt bine văzuți nu numai medicil ci și alți oaspeți.

Aviz. Membrilor secțiunii de gimnastică li-se aduce la cunoștiunță, că mâne (Sâmbătă) la 6 oare seara se va ține probă de gimnastică.

Litere, arte și științe.

Genealogia Românilor de viță vechiă.

Mozaic istoric de Aurel-Horea Mureșianu. Anonymul, cronicarul unguresc ne povestește tot astfel venirea Ungurilor, amintind și trecerea lor pe la Chiev...

tagnes des Ougres, se apropiară de țărâmurii Nistrului și tăbărară nu de parte de Kiev. Erau nomazi, ca și Polovci și veneau dela răsărit și făcură războiu locuitorilor acelor ținuturi, Valahilor și Slavilor...

Mult timp inaintea Ungurilor venira Bulgarii. In veacul al șaptelea ei erau încă păgâni. Istoria ne vorbește despre un domn al lor pe această vreme pe numele Pogan (1), al cărui urmaș pe tron Teheric se refugiă la Constantinopol...

Vanitatea cuprinsă de mult pe acești Barbari. Unul dintre cei dintâi domn pomenit al lor, Cuvrat, după cari se numira mai apoi Croații, cere și capătă dela împăratul din Constantinopol titlul de patriciu, un titlu mare, byzantin, după care se întreceau mulți...

Românii și Grecii sunt acei, cari civilizează pe Slavi și pe ceilalți barbari. Vestii apostoli ai Slavilor, Metod și Cyril, cari au iscodit alfabetul, numit de Slavi kirilici, erau născuți în Tessalonica, și știa slavonește. Dovadă, că mulți Greci și Români vorbeau limba lor. Cronica lui Nestor ne spune, că >voind Slavii să cunoască cele scrise în cărțile sfințe și în limba lor, au trimis eraii lor: Kostișlav, Svatopluc și Cozel soli la împăratul Mihail, să-i spună, că ei au auzit, că în Tessalonica se află un oare-care Leon, a cărui doi fi Metodie și Chiril știu slavonește, și să-i roage să-i trimească pe aceștia la ei, ca să le tălmăcească Evanghelia...

Teatru, concerte și petreceri.

Pompierii voluntari din filiala Brașov-Dârste invită la producțiunea declamatorică-teatrală împreună cu dans, ce se va aranja Sâmbătă în 28 Ian. (10 Februarie) 1912 n. în Dârste: sala berăriei <Czels>. Venitul curat este destinat pentru acoperirea cheltuielilor anuale ale pompierilor voluntari din Dârste.

ULTIME ȘTIRI.

București 9 Febr. O telegramă sosită din Budapesta ziarelor de aici comunică că tratativele pentru aplanarea conflictului Vaidagogz, inițiate de d-l C. Stere, s'au terminat, ajungându-se la o împăcare. Zilele aceste se va publica un comunicat în afacerea aceasta.

POSTA REDACȚIEI.

R. R. P. K. — g. Am primit. Mulțumite.

- 1) Cumanii. 2) Cunoscutul slavist francez Louis Léger a publicat o nouă traducere a cronicii lui Nestor, după alt manuscris, care s'a tipărit în colecțiunea școlii superioare pentru limbi orientale moderne din Paris. (Publicatiune de l'École des langues orientales vivantes). Aceleși rânduri sunt următoarele: >Valahii (Românii) venind între Slavi, așezându-se între ei și apăsându-i (le sayant opprimés), acești Slavi trecură și se așezară pe la Vistula și se numiră Lechi (Leși)“... „Ungurii... venira din Orient și începură lupta cu Valahii și cu Slavii, cari trăiau în aceste țări, căci Slavii se așezară acolo mai întâiu, apoi venira Valahii, cari subjugară (sommirent) țara Slavilor, după aceea Ungurii, alungându pe Valahii și cucerind țara, se așezară în ea dimpreună cu Slavii; după-ce i-au supus. De acolo vine numele țării Ungaria. 3) In anul 915 un oare-care Ioan Baga cere dela byzantini, cari erau încurcați în războiu cu Bulgarii, titlul de patriciu, făgăduindu-le, că le va aduce într'ajutor pe Paținaghi (Pecenegi). Aceștia îi impliniră dorința și-l încercară și cu daruri. El și voni apoi cu Pecenegii lui.

Proprietar: Tip. A. Mureșianu: Brănișce et Comp. Redactor responsabil: Ioan Broțea.

„Concordia“

Institut de credit și de economii soc. pe acții în Gherla.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „CONCORDIA“ societate pe acții în Gherla, conform dispoziției §-lui 18 din statute, se invită la

I-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Gherla, la 29 Faur 1912 st. n. la 10 oare înainte de amiază în localul institutului.

ORDINEA DE ZI:

1. Constituirea adunării, denumirea prin președinte alor 2 notari, 2 scrutători, cari vor verifica și procesul verbal. Constatarea capacității de hotărâre.
2. Raportul direcțiunii și a comitetului de reviziune despre gestiunea anului 1911.
3. Aprobarea bilanțului și distribuirea venitului curat.
4. Darea absoluturului direcțiunii și comitetului de reviziune pe anul 1911.
5. Statorirea marcelor de prezență pentru membrii din direcțiune și comitetul de reviziune.
6. Alegerea unui membru în direcțiune cu mandat de 2 ani.
7. Alegerea comitetului de reviziune pe 3 ani.
8. Eventuale propuneri statutare.

§. 19. La adunarea generală pot participa numai acei acționari, cari sunt trecuți cu 6 luni mai înainte în registrul acționarilor ca atari și cari cel puțin cu o zi înainte de deschiderea adunării gen. și-au depus la casa institutului, ori pe lângă revers la alte institute indicate de direcțiune, acțiunile scrise pe numele lor, respective pe numele acolora, pe cari îi reprezintă, precum și documentele de plenipotență. În legătură cu dispozițiile § 19 din statute, avem onoare a notifica, că în ședința plenară direcțională ținută în 26 Ianuarie 1912 pentru dopunerea, respective primirea acțiunilor și edarea documentelor despre depunere, s'au designat în acest an, respective au fost rugate, institutele „Someșana“, „Coroana“, „Economul“, „Mercur“, „Chiorana“, „Maramureșana“, „Băboareana“, „Aurora“, „Patria“, „Silvania“, „Selăgeana“.

Gherla, la 26 Ianuarie 1912.

Direcțiunea.

ACTIVA — VAGYON.		Contul Bilanț. — Mérleg számla 1911 Dec. hó 31.		PASIVA — TEHER.	
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Cassa — Pénztár	19653	02	Capital societar — Részvény tőke	200000	—
Cassa de păstrare postală — M. kir. postatakarék pénztár.	605	61	Fond de rezervă — Tartalék tőke	32	—
Cambii — Váltók	385199	—	Deposite spre fructificare — Betétek	330373	61
Cambii cu acoperire hipotecară — Jelzálog-gilág biztosított váltók	115129	—	Reescompt — Visszleszámitolás	23300	—
Imprumnturi hipotecare — Jelzálog kölcsön	46772	—	Creditori — Hitelezők	435	04
Cont-curent — Folyó számla	34	54	Interese transitoare — Átmeneti kamatok	7191	02
Debitori — Adósok	2878	80	Profit curat — Tiszta nyereség	11054	51
Mobiliar, — Főlszerelés	2056	50			
10% Amortizare — 10% leírás	205	65			
Interese de reescompt anticipate — Előre fizetett visszl. kamat	263	36			
	572386	18		572386	18

EȘITE — KIADAS		Contul Perderi și Profit — Veszteség és nyereség számla 1911 dec. hó 31		TEHER. — BEVÉTEL	
	Cor.	fil.		Cor.	fil.
Interese de depuneri — Betét kamat	10590	65	Interese — Kamatok	41375	25
Interese de reescompt — Visszleszámitolt váltó kamat.	1489	01	Interese după depuneri proprii — Más intézetnél elhelyezett betét kamat	2683	—
Interese la acționari — Részvényeseknek kifizetett kamat	5308	73	Proviziuni Jutalékok	1425	41
Salare — Fizetések	7766	66			
Chirie — Helyiségbér	1260	—			
Spese curente — Üzleti költségek	3690	97			
Dare directă și com. — Adó állami és községi	2899	42			
„ după depuneri — Adó betétek után.	1058	06			
Amortizări — Leírások	365	65			
Profit curat — Tiszta nyereség	11054	51			
	45483	66		45483	66

Gherla — Szamosujvár, la 31 Decembrie 1911

Teodor Morariu dir. executiv.

Ioan Georgiu președinte.

Ioan Ivașco

Dr. Octavian Domide

Ioan Welle

Ion Ciocan

Vasiliu Pordea

Dr. Vasiliu Ramoncaș

Iosif Albon contabil.

Dr. Alesandru Gheție

Petru Cherestessiu.

Semnătul comitet de reviziune am examinat conturile de mai sus și le-am aflat în consonanță cu registrele institutului. — Alulirott felügyelő-bizottság a fenti számlákat megvizsgáltuk és a intezet könyveivel összhangzoknak találtuk.

Gherla — Szamosujvár, la 17 Ianuarie 1912.

Michail Pap

Gregoriu Pop președinte.

Dr. Gavril Tripon

Auzențiu Mureșan

TIPARUL TIPOGRAFIEI A. MUREȘIANU: BRANIȘCE & COMP, BRAȘOV.

Nr. 685/912.

Escriere de concurs.

Pentru ocuparea locului de urloier în al VII-lea cerc — Schei — al orașului Brassó, precum și a locului de urloier într'alt cerc, carele eventual ar deveni vacant prin ocuparea cercului menționat întâi, se publică acest concurs.

Petentii după aceste locuri au să dovedească cu atestate — alăturate la petițiune, — că corăspund pe deplin atât condițiunilor prescrise în §-ul 1 al statutului orășănesc pentru urloieri, cât și celor cuprinse în §-ul 4 din art. de lege XVII ex 1884.

Petițiunea mai are să cuprindă și ocaziunea de a se prezenta la acest magistrat orășănesc cel mai târziu până în 9 Martie 1912 la 12 oare a. m.

Petițiuni întârziate nu vor fi luate în considerare.

Brassó, în 1 Faur 1912.

Nr. 84. Magistratul orășănesc.

Nr. mag. 985/912.

Publicațiune de licitație cu oferte.

Spre a asigura lucrările necesare la zidirea în Dârste a unei case de ocrotit aparatele pentru stinsul focului — se va ține licitație cu oferte în scris în 27 Februarie 1912 la 10 oare a. m. în localul de oficiu al despărțământului magistratual al V-lea adevădă despărțământul pentru afacerile economice (Strada aurarilor Nr. 5, etagiu II).

Până în ziua ce premerge zilei de licitație se află în numitul local depuse — totdeauna în oarele de oficiu antemierzane — planul de situațiune, planul de zidire, măsurările și preliminarul de spese, condițiunile de ofertare și proiectul de contract. Modele de ofertare încă sunt de căpătat tot în acest local și fără nici o plată.

Ofertele, cari corespund condițiunilor de ofertare, sunt a se prezenta până la termenul susindicat la conducătorul despărțământului, sau adresată magistratului a se pune pe postă.

Brassó, în 25 Ianuarie 1912.

84 Magistratul orășănesc.

Invățacel

se caută la

FRAȚII SCHIEL fabrică de mașini Brașov

pentru meseriile următoare:
lăcătuș de mașini
turnător de fer
măsar de mori
măsar de modele
strungar de fer.

BRADY:
Picături de stomac așa numite MARIAZELL
s'a valorat de 30 ani ca cea mai bună doftorie contra suferințelor de stomac, acreală, amețeaală, constipație, sfârșeli, colică insomnie, anemie, gălbinaie etc.

Se capătă în farmacia cu pretul de 90 b. și 1 Cor. 60 b. 6 sticle 5 Cor. 40 bani 3 sticle duble 4 Cor. 80 b. trimite franco produsentul:

G. BRADY, farmacia „König von Ungarn“
Wien I. Fleischmarkt 2, Depot 5.
Grăjiți să fie marce, Fecioara Maria dela Mariazell, pachetate cu carton rosa și susbrierea după clișeu.